

Дорогі читачі!

Здавалося б, щойно розпочався навчальний рік, а вже грудень і кінець семестру, то чим же він запам'ятався? Передусім навчанням по суботах. На це були вагомі причини, і ми зуміли пережити ці «пекельні» суботи. Були ті, хто поставився до цього нормально, а були й ті, хто обурювався. Але що поробиш, такий графік навчання був важким і для викладачів. Якщо ми могли ще собі «дозволити» не прийти на заняття, то наші наставники сумлінно виконували свою роботу, ставились з розумінням до нас і полегшували пари різними способами. І за це хочو подякувати всім викладачам від імені усіх студентів.

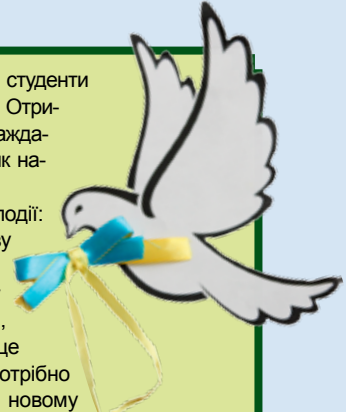
Не можна оминати і того, що цього року не було традиційного Дня першокурсника, що викликало багато дискусій, адже ця традиція допомагає згуртувати студентів. Проте настали такі часи в країні, що не до святкувань, і це відчув кожен із нас.

Хоч Дня першокурсника так і не було, але День коледжу ми відзначили вже втретє, традиційно 14 жовтня, але не так як завжди. Цьогоріч у програмі святкування відбулися зміни у зв'язку з політичними подіями. Вперше в коледжі було організовано флеш-моб і благодійний

ярмарок до проведення якого долучилися студенти всіх груп і спеціальностей, а також викладачі. Отримані кошти були передані на лікування постраждалих в зоні АТО бійців, серед яких і випускник нашого навчального закладу.

Варто наголосити ще на одній події: нещодавно було обрано нового голову студентського парламенту і оновлено склад комісій. Справа в тому, що у нашому рідному ЛПК, на жаль, ще є багато проблем, які хвилюють студентів. Передусім це їдальня, але існує ще багато іншого, що потрібно вдосконалювати. Сподіваємось, що новому парламенту вистачить сил і натхнення вирішити ці проблеми та зробити наш коледж кращим. Але пам'ятайте: без вашої допомоги обрані представники у парламенті не зможуть досягнути вагомих результатів. Тож покращуємо коледж разом, і не обов'язково чекати наступного семестру чи робити «з понеділка», починаймо вже! Ми студенти! Ми рушійна сила! Ми досягнемо змін!

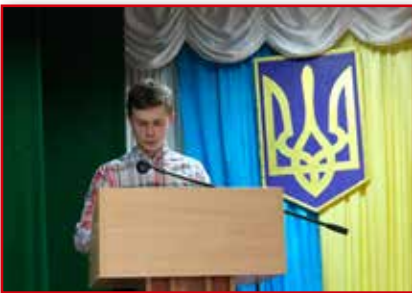
Маргарита Стронська, 46 група

Обрано голову студентського парламенту

Роман Щирба: «Життя одне, і прожити його треба гідно!»

6 листопада 2014 року відбулися вибори голови студентського парламенту. На посаду очільника самоврядування нашого навчального закладу балотувалися троє кандидатів: Анастасія Троцюк (21 гр.), Роман Щирба (22 гр.) та Володимир Якубовський (21а гр.). Більшість голосів отримав Роман Щирба, студент спеціальності «Друкарське виробництво». З новообраним головою ми поспілкувалися одразу ж після виборів.

— Романи, вітаємо з перемогою на виборах голови студентського парламенту коледжу! Ти набрав 80% голосів. У чому секрет такого успіху?

Все відбулось спонтанно. Йшов коридором – побачив оголошення про вибори голови студентського парламенту і одразу ж подав заявку. Напевно, у мене просто було велике бажання перемогти, а думки, як відомо, матеріалізуються.

— Розкажи про своє дитинство. Хто для тебе був авторитетом і про що ти мріяв?

Авторитетом для мене завжди був батько. Він постійно навчав мене, подавав приклад для наслідування. У школі брав участь в організації заходів, всіляких турнірах та змаганнях. Закінчивши школу, довго не міг визначитись із майбутньою професією. Проте рідні запропонували спробувати себе у галузі поліграфії. І я, добре поміркувавши, дослухався до них та вступив у ЛПК УАД.

— Чим ти захоплюєшся?

Я непогано малюю простим олівцем (чорно-біла графіка) або масляними фарбами. Однак для цього потрібне натхнення.

— Що тебе зазвичай надихає на творчість?

Буває, натхнення приходиться уві сні – встаю, беру аркуш паперу і малюю. Зранку прокидаюся – на столі творчий безлад. Мама дивується: «Ти лягав спати – був порядок, що сталося вночі?!» «Натхнення прийшло», – відповідаю. Іноді послушаю класну музику або прочитаю гарний твір – це наштовхує на роздуми, і виникає бажання малювати.

— Мачи ще якась хобі?

Коли мені було десять років, моя мама дуже хотіла, щоб я навчався грі на гітарі. Навіть в музичну школу мене записала, проте я відвідав лише два заняття. Та ось, минулого року випадково побачив в Інтернеті відеоролик, в якому дуже гарно грали на гітарі, і подумав: «А чому б мені не навчитись так само?» І я вирішив взяти до рук гітару. Іноді мені не вдавались якісь акорди, проте я не здавався. Два місяці посиленних тренувань – і тепер я можу заграти будь-яку мелодію. Тож тепер моя мама радіє, що її мрія здійснилась.

Продовження на стор. 2

Роман Щирба: «Життя одне, і прожити його треба гідно!»

Продовження, поч. на стор. 1

А в 11 років я дуже хотів мати мотоцикл, тому просив батьків купити мені його. Звичайно, мама пояснювала мені: «Ромчику, ти ще маленький, підростеш – тоді й купимо». Але я дуже наполегливий: якщо поставлю мету – обов'язково мушу її досягти. Тому я шукав, як підзаробити грошей, допомагав сусідам, навіть збирав вдома метал, щоб здати на металобрухт, і невдовзі придбав мотоцикл. Тож на мамин день народження я приїхав на своєму першому омріяному мотоциклі «Карпати» з двома передачами.

— А які в тебе життєві цінності?

Найголовніше для мене – дружба родина. А вже на другому місці — бізнес, робота. Мрію створити компанію ландшафтного дизайну, оскільки захоплююся

цим мистецтвом. Люблю, щоб в мене на подвір'ї був рівенький газон, різні дерева, кущі, клумби. Я вже маю бізнес-план і вірю, що мені вдасться втілити його в життя. Але зараз все-таки обрав поліграфію.

— Поділися планами на майбутнє. Що плануєш зробити у коледжі?

Надалі підтримуватиму організацію Дня самоврядування, Дня першокурсника, Міста Містер коледжу, різних творчих вечорів. Хотів би запровадити організацію екскурсій та подорожей на велосипедах, а також вільний доступ до WI-FI.

Гостро стоїть питання відновлення роботи ідальні. Одразу після виборів звернувся з цією проблемою до адміністрації коледжу, тож невдовзі проблема буде вирішена.

— Ти, як молода людина, що вважаєш головним у роботі — ідею чи все-таки зарплатню?

Я хочу робити те, що мені до вподоби. Тому основне для мене — отримувати задоволення від своєї роботи і приносити користь іншим, а зарплатня — це другорядне. Чесно! :)

— Що для тебе означає успіх?

Успіхом, мабуть, є те, до чого людина прагне, можливо, все життя, можливо, певний час і, врешті, досягає своїх цілей. Для мене успіх — поставити мету і наполегливо йти до неї. Тому у мене ще багато планів на майбутнє. Адже життя одне і прожити його треба гідно!

Інтерв'ю підготувала
Мар'яна Любінська, 46 група

Допомогти так легко

Не будьмо байдужими! Творімо добро разом

14 жовтня у ЛПК УАД відбувся благодійний марафон «Добро починається з тебе», мета якого — зібрати кошти для пораненого в зоні воєнних дій бійця, який перебуває на лікуванні у військово-медичному клінічному центрі Західного регіону.

Історія військового вражає. Сергій Товстик — 35-річний уродженець Дніпропетровщини до участі в АТО працював програмістом. На початку квітня його мобілізували, а у вересні чоловік втратив обидві руки: одну — на полі бою, а за іншу хірурги довго боролися, але все-таки її довелось ампутувати. Медики зізналися, що таких важких поранень ще не бачили. Штучні руки готові виготовити у Львові, але коштів на них та на дорогі комплектуючі в родині Сергія немає, адже протезування однієї руки коштує близько ста тисяч доларів.

Студенти нашого коледжу продемонстрували єдність та

небайдужість, долучившись до організації та проведення благодійного марафону, який передбачав проведення розіграшу лотереї та добродійного ярмарку. Участь у заході взяли студенти різних курсів та спеціальностей. Хтось купував один лотерейний квиток, а дехто аж три. Загалом було зібрано 3930 гривень, частину зібраних коштів було виділено на призи. Під час розіграшу Христина Лопушинська та Ярина Гординська співали патріотичні пісні про Україну.

Флешмоб «Повертайся живим», адресований бійцям на Сході, не залишив нікого байдужим. У ньому взяли участь понад 40 студентів. Дівчата втілювали образ жінок, на чій долі вплинула війна. Вони — ніжні та беззахисні, але водночас — терплячі й сміливі. А хлопці вкотре нагадали, що вони є опорою для рідної країни, мужніми захисниками. Вишиванки учасників ми-

лували око, а величезний прапор України — грів душу.

Організувавши добродійний ярмарок,

студенти спеціальності «Дизайн друкованої продукції» зібрали 4370 гривень. Ярмарок відбувався на пл. Митній, де всі охочі могли придбати картини, іграшки, мило ручної роботи, біжутерію, випічку та інші вироби і таким чином допомогти постраждалому бійцю.

Студенти нашого коледжу передали дружині Сергія — Олесі Товстик зібрані кошти (понад 4000 гривень). Сам борець напередодні переніс важку операцію і не зміг особисто зустрітись з нами.

Як бачимо, творити добро легко, варто лише захотіти. Будьмо єдиними та дружніми і не забуваймо наших героїв. Людина починається з добра, тож пам'ятаймо, що ми — люди!

Юлія Козлик, 46 група

Тиждень словесності у нашому коледжі

Щороку 9 листопада в Україні відзначається День української писемності та мови. За православним календарем — це день вшанування пам'яті Преподобного Нестора Літописця — послідовника творців слов'янської писемності Кирила і Мефодія. Вже традиційно, з нагоди цього свята у нашому коледжі відбулась низка заходів:

— 10 листопада об 11:00 було проведено загальноколеджний диктант серед студентів I-II курсів. Таку традицію було започатковано 2012 року. За результатами диктанту, найграмотнішими студентами є Марта Божик (16а гр.) та Катерина Ханас (16 гр.).

— 11 листопада о 13:30 відбулась творча зустріч із письменником, видавцем, засновником «Приватної колекції» — Василем Габором, яку відвідали чимало зацікавлених. Гість розповів про історію створення книг із «Приватної колекції», дав практичні поради майбутнім видавцям, зачитав невігдану «Історію про один долар», яка багато чого змінила в житті п. Василя та неабияк вплинула і на наше ставлення до грошей.

— 12 листопада о 13:30 — в актовому залі ми мали можливість поспілкуватись із письменником, науковцем та літературним

критиком — Віктором Небораком, на зустрічі були присутні викладачі та студенти Львівського поліграфічного коледжу та Української академії друкарства. Письменник зачитував свої вірші, зокрема найновіший «ПЕПО» (про Петра Порошенка), який пов'язаний із сучасними подіями в країні. Поезія в авторському виконанні була неперевершеною. Окрім цього, п. Віктор розповів про історію створення і завдання літературного угруповання Бу-Ба-Бу, про свою діяльність як засновника речитативу в Україні. Наприкінці зустрічі гість охоче відповів на численні запитання присутніх.

— 13 листопада о 12:00 — перший етап Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Ячика, переможцями якого стали Ірина Мазур (16 група), Мар'яна Бекало (16 група), Марта Бартошевська (26 група), Ірина Залога (36 група). Ці студенти представляли коледж на обласному етапі конкурсу знавців української мови, сподіваємось, що будуть переможці.

Як бачимо, програма заходів до Дня української писемності та мови у Львівському поліграфічному коледжі насичена і різноманітна. Упродовж тижня у коледжі панувала неймовірна атмосфера, адже більшість викладачів і студентів були вбрані у вишиванки. Свято вкотре нагадало нам про те, що українська мова є не лише засобом спілкування, який потрібно вдосконалювати впродовж усього життя, але й своєрідним генетичним кодом нації.

Роман Богдана, 46 група

Наше свято

ПІД ЗАХИСТОМ
ПОКРОВИ

**14 ЖОВТНЯ ДО ДНЯ КОЛЕДЖУ
ВІДБУВСЯ МОЛЕБЕНЬ
ТА ОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ
ВІТРАЖНОЇ ІКОНИ
ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ**

Традиційно 14 жовтня святкуємо День Львівського поліграфічного коледжу. Доволі символічна дата, адже у цей день вся Україна відзначає свято Покрови. Щороку студенти і викладачі коледжу ходили на службу до церкви Стрітєння Господнього, що розташована неподалік від нашого навчального закладу, на вул. Винниченка, 30.

Однак цього року все було інакше.

Напередодні свята студенти не могли помітити змін, адже на першому поверсі «зникло» дзеркало. Насправді його просто перенесли в інше місце, адже замість нього при вході у наш «храм науки і любові» встановили вітражний образ Пресвятої Богородиці. Тепер кожен охочий може звернутись до Пречистої у будь-який час.

Та на цьому зміні не закінчилися: цього року студенти і викладачі вже не йшли до церкви, тому що служба відбулась безпосередньо у стінах нашого навчального закладу, на першому поверсі, під іконою

захисниці. Вхід, коридор та навіть сходи були заповнені зацікавленими побачити освячення вітражу.

Рівно о 10 ранку розпочався молебен, який провів спеціально запрошений отець Ігор Малетич, настоятель Церкви святої Параскеви П'ятниці Української православної церкви Київського патріархату. Служба складалась з акафісту до Пресвятої Богородиці, молитви на освячення ікони і проповіді про св. Покрову та історію свята. Після того отець дав настанову студентам на майбутнє, побажав успіхів у навчанні та сказав добрі слова на адресу коледжу. Закінчилось дійство словами привітання та подяки директора М. С. Антоника, який звернув на увагу на особливу атмосферу, що панує у цей день у нашому навчальному закладі.

Змінюються часи, змінюються і традиції у ЛПК. Але незмінною є дата святкування Дня коледжу та беззаперечний захист св. Покрови. Що ж буде наступного року? Побачимо...

Маргарита Стронська, 46 гр.

Цікава зустріч

5 листопада в актовому залі нашого коледжу відбулась науково-практична конференція під назвою «Українські січові стрільці в боротьбі за вільну Україну» присвячена 100-річчю від початку Першої світової війни та створення добровольчого батальйону УСС. Організатори заходу викладачі історії Т. Є. Гудберг, П. А. Дмитрів та заступник директора з гуманітарної освіти і виховання Л. М. Хомчак, а учасники конференції — студенти коледжу різних спеціальностей та курсів.

Актовий зал був тематично прикрашений квітами, зображеннями, прапором УСС. Запропоновані увазі присутніх доповіді вирізнялись цікавістю тем і мультимедійним супроводом. Так, Анастасії Троцюк (21 група) розповіла про «Передумови створення Легіону Українських Січових Стрільців». Георгій Рисак (16а група), окреслив бойовий шлях Легіону Українських січових стрільців. Роль жінки у добровольчих загонах УСС висвітлює Оксана Лозинська (15 група). Аспекти культурно-просвітницької діяльності Легіону УСС охопила у своїй доповіді —Тетяна Сміх (15 група). Не оминули і тему неоголошеної війни ХХІ століття, згадали героїв нашого часу. Студентка Олена Бабенко (16 група) у доповіді «Від воїнів УСС до героїв

АТО: століття звитяги» порівняла трагічні події ХХ і ХХІ століть.

Після виголошення доповідей захід набув урочистого характеру: студенти 16а групи Георгій Рисак та Анастасія Кішин виконали пісні присвячені УСС «Буде нам з тобою що згадати» і «Стрільцький роман».

Спеціальними гостями конференції були представники товариства «Пошук жертв першої та другої світової війни», яке існує 12 років, її члени відшуковують та відновлюють речі воєнного часу або створюють їх копії. Товариство з документальною точністю намагається відтворювати тогочасні події, образи, культуру, а тому «Пошук» неодноразово запрошували до участі у кіно, театральних постановках, презентаціях та в інших заходах. Гості продемонстрували літню та зимову форму січових стрільців, розповіли про особливості їх зовнішнього

вигляду, зброї, вказали на тогочасні проблеми українського війська, а також відповіли на численні запитання присутніх.

На завершення учасники конференції продекламували вірші про Україну та виконали гімн УСС — «Ой у лузі червона калина». Наші студенти мали можливість розглянути форму УСС ближче та сфотографуватись з гостями.

Пишаймося тим, що ми — українці!

Юлія Козлик, Маргарита Стронська

Вчасна допомога – це важливо!

17 листопада в межах святкування Дня студента Студентський парламент ініціював проведення благодійної акції «Небайдужа Україна».

Напередодні Дня студента від волонтерів надійшла інформація, що Кундіс Олег Романович — випускник Львівського поліграфічного коледжу УАД (боєць 5-го батальйону Добровольчого Українського корпусу «Правий сектор» з позивним «Галичанин»), втягнути поранених з поля бою у селищі Степанівка, біля Савур-Могили, потрапив у засідку та мінометний обстріл. Одна із мін впала «Галичанину» під ноги, в результаті чого він отримав осколкові поранення обох ніг. У лівій — розтрощений суглоб, а у правій нозі не вистачає близько десяти сантиметрів кістки. Зараз Олег у лікарні, переніс уже чотири операції й очікує на наступну.

На допомогу від держави чекати марно, тому волонтери попросили поширити цю інформацію серед студентів нашого коледжу та допомогти зібрати потрібні на операцію кошти. Студентський парламент відреагував миттєво, було вирішено провести благодійну на День студента. Автором ідеї та організатором стала Маргарита Стронська (46 грн), голова комісії з організації дозвілля СП. Суть акції під назвою «Небайдужа Україна» полягала у тому, що на великій карті України кожен, хто давав гроші (сума було довільною), залишав відбиток своєї руки. Долоні розмальовували національними кольорами, синьою або жовтою фарбою, за бажанням небайдужих. Потішило те, що студенти і викладачі активно долучились до акції, і спільними зусиллями ми збрали невелику суму (1200 грн.), та створили «власними руками» Небайдужу Україну. Гроші було передано матері Олега, якого вже прооперували.

Дякуємо всім, хто долучився до акції, яка засвідчила, що серед нас є небайдужі люди, які готові допомогти у скрутній ситуації.

Юлія Козлик, 46 гр.

Чи ви знаєте Енн Ширлі?

Давньою традицією нашого у нашому коледжі є організація зустрічей із відомими особистостями, причетними до видавничо-поліграфічної галузі. Так, 4 грудня відбулась зустріч із директором видавництва «Урбіно» Анатолієм Івченком та київською перекладачкою Анною Вовченко. У межах заходу гості розповіли про специфіку функціонування видавництва у сучасних умовах, про труднощі редакційної підготовки перекладної літератури та ознайомили присутніх із всесвітньовідомою серією книг легендарної канадської письменниці Люсі-Мод Монтегомері про пригоди осиротілої дівчинки Енн Ширлі. Вже понад століття книги про долю Енн видаються мільйонними накладками у США, Канаді, Австралії, країнах Європи, в Японії... За ними знято численні кінофільми і створено театральні постановки. На жаль, український

читач лише з 2012 року, завдяки видавництву «Урбіно», яке спеціалізується на випуску перекладної літератури, отримав нагоду ознайомитись із всесвітньо відомим бестселером. На сьогодні світ побачило вже п'ять із восьми книг про Енн.

Упродовж зустрічі присутні отримали чимало корисних і практичних порад щодо якісної підготовки перекладної літератури від А. Івченка, а А. Вовченко зачитала уривки з роману та розповіла про складність перекладацької роботи. Гості охоче відповідали на студентські запитання, яких виявилось дуже багато, що неможливо було вкласти в регламентований час, тож видавці пообіцяли ще завітати до нас з презентацією нових видань. Що ж, з нетерпінням чекаємо!

Мар'яна Роман, 36 група

НАША АДРЕСА:
79008, м. Львів, пл. Митна, 1

тел. приймальної комісії:
242-64-20

тел./факс: 275-34-44
<http://www.ptuad.lviv.ua>

ел. пошта:
mail@ptuad.lviv.ua

Редакція зберігає за собою право літературного редагування, скорочення текстів. Автори матеріалів відповідають за достовірність наведених фактів. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікації.

Наклад 300 прим.